

නව සමාගම් පනත

2007 අංක 7 දරන සමාගම් පනත

හැඳින්වීම

2007 අංක 7 දරන සමාගම් පනත, (ඉදිරියේ දී “පනත” යනුවෙන් සඳහන් කරනු ලබන) බොහෝ කරුණු හේතු කොටගෙන ශ්‍රී ලංකාවේ සමාගම් නීති සංවර්ධනයෙහි ලා වැදගත් සන්ධිස්ථානයක් වන්නේ ය. ප්‍රථමයෙන් ම ඉංග්‍රීසි නීතිය සමඟ එහි තුඩුණු සාම්ප්‍රදායික සම්බන්ධතාවෙන් ඉවත්ව කැනඩාවෙහි සහ නවසීලන්තයෙහි පවත්නා ආකාරයේ ආකෘතිකමය පදනමක් මත සැකසුණු නීති ක්‍රමයක් බවට පත් වීම තුළින් සමාගම් නීතියෙහි වැදගත් වූ ද ප්‍රබල වූ ද වෙනස් වීමක් සිදු වූයේ ය. දෙවනුව, අප හේ සමාගම් නීතියෙහි හරය තුළ වූ ඇතැම් මූලික සංකල්පයන් බැහැර කරමින් වෙනත් සංකල්පයන් එතැනට පත් වීමෙන් අතිශය වැදගත් වෙනස්කම් කීපයක් ද සිදු වී ඇත. න්‍යායාත්මක ලෙස දකුණු ආසියාවෙහි වෙනත් රටවල පවත්නා සමාගම් නීතින්ට ඉදිරියෙන් සිටිමින් ශ්‍රී ලංකාවේ සමාගම් නීතිය නවීකරණය වීම තෙවනුව මෙහි ලා කැපී පෙනෙන ප්‍රතිඵලයයි. මෙහි දී නීතිය තුළ ඇතැම් ධනාත්මක ලක්ෂණ පහළ වී ඇති නමුදු එහි ද සඳොස් තැන් නැතිවා නොවේ. පනතෙහි අන්තර්ගතය හා සම්බන්ධයෙන් පමණක් නොව, එය නිර්මාණය වූ සහ ක්‍රියාවට නැංවුණු ආකාරයන් පිළිබඳව ද බොහෝ විවේචනයන් තිබේ. එබැවින් පනතෙහි ඇතුළත් කරුණු පිළිබඳව මෙන් ම එය ක්‍රියාවට නැංවීමේ වැඩ පිළිවෙළ පිළිබඳව ද සුක්ෂ්ම විමර්ශනයක යෙදීමෙහි අවශ්‍යතාව මතු වෙයි.

ශ්‍රී ලංකාවෙහි සමාගම් නීතිය සාම්ප්‍රදායිකව පැවැතියේ එංගලන්තයේ නීතිය මත පදනම්ව ය. 1982 අංක 17 දරන සමාගම් පනත 1982 වර්ෂයේ දී ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්‍රියාත්මක වියේ ය. මෙම නීතිය ද 1948 ඉංග්‍රීසි සමාගම් නීතිය මත පදනම් වූවක් වූ අතර, ආරම්භයේ දී ම එය ක්‍රියාවට නැංවුණේ, දශක හතරකටත් වැඩි ප්‍රමාණයකින් යළි පිහු නීතියක් වශයෙන් ය.

ශ්‍රී ලංකාවෙහි අක්‍රීය ප්‍රාග්ධනය මෙන් ම මූල්‍ය වෙළෙඳපොළ ද පණ ගැන්වෙන ආකාරයේ ප්‍රබල බලපෑමක් ඇති කරවමින් රටෙහි වාණිජ සහ ආර්ථික කටයුතුවල සැලකිය යුතු වර්ධනයක් 1980 දශකයේ අග භාගයේ දී සහ 1990 දශකයේ මුල් භාගයේ දී සිදු වූයේ ය. කොළඹ කොටස් වෙළෙඳපොළ ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම, ඔස්සේ එකී වර්ධනයන් දිරි ගැන්වීම උදෙසා, මෙහෙයවුම් හා නියාමන යටිතලයන් වැඩි දියුණු කිරීම, කොටස් හා විනිමය කොමිසමක්, ශ්‍රී ලංකා ගිනුම්කරණ සහ විගණන ප්‍රමිති මණ්ඩලයන් වැනි අනුපූරක ආයතන පිහිටුවාලීම, දැඩි පෞද්ගලිකරණ ක්‍රියාදාමයන් වැනි පියවර ගණනාවක් රජය විසින් ගනු ලැබූ නමුදු, ඒවාට සමගම් වර්ධනයක් සමාගම් නීතියෙහි සිදු වූයේ නැත. මෙම හේතුව නිසා නිතර ගැටළුවලට මුහුණ දීමට සංවර්ධනය ක්‍රියා කරවන යන්ත්‍රය වූ පෞද්ගලික අංශයට සිදු වූයේ ය. වාණිජමය කොන්දේසි මත මූල්‍යකරණ තරඟයක යෙදීම අනිවාර්ය වී තුඩුණු නමුදු නව මූල්‍යකරණ ක්‍රමවේදයන් නිර්මාණය කර ගැනීමේ අවශ්‍යතාව පෞද්ගලික අංශය ඉදිරියට පැමිණියේ ය. මෙයට අමතරව සිය හිමිකම් ආරක්ෂා කරගැනීම පිණිස ප්‍රමාණවත් පහසුකම් අයෝජකයන් වෙත නීතිය විසින් ද සැපයිය යුතුව තිබිණි. මෙය නීතිය ඔස්සේ ඉටු වන බවක් නො පෙනිණි. නව සමාගම් පනතක් සකස් කිරීම මඟින් මෙම ගැටලුව සඳහා විසඳුම් සෙවීමට 1993 දී හෝ ඊට ආසන්න වකවානුවේ දී රජයට සිදු වූයේ එබැවිනි.

කිනම් ආදර්ශයක් මත පිහිටා නව නීතිය සකස් කළ යුතු ද යන්න මෙහි දී මතු වූණු එක් මූලික ගැටළුවකි. ඒ සඳහා ඉංග්‍රීසි නීතිය පදනමක් විය යුතු බව යන්න නිතැතින් මතු වන මෙන් ම ජනප්‍රිය මතය ද වන නමුදු ඊට වෙනස් මතක් ගැනීම සඳහා හේතු වූ කරුණු ගණනාවක් ම තිබුණු අතර අවසානයේ දී, නවසීලන්තයේ 1993 සමාගම් පනතට බොහෝ දුරට සමාන වූ ආදර්ශයක් මේ සඳහා පදනම් කොට ගැනිණි.

නීතිය සම්මත කර ගැනීමේ දී මතු වූණු ගැටලු

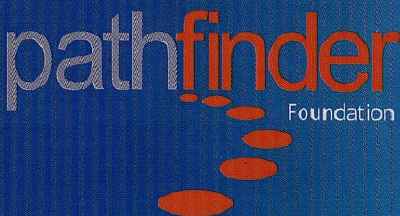
පනතෙහි ආරම්භක විමර්ශන කෙටුම්පත 1995 දී මහජන අදහස් සඳහා ඉදිරිපත් කැරෙනවාත් සමඟම දැඩි විරෝධතා රැල්ලක් මතු වූයේ ය. කෙටුම්පතෙහි වූ විවිධ වැදගත් ප්‍රතිපාදනයන් විෂයෙහි වූ විරෝධයන්ට අමතරව ඉංග්‍රීසි නීතිය හා පැවැති සම්බන්ධතාව කෙරෙත් අප හේ සමාගම් නීතිය බැහැර විය යුතු ය යන මතය ද විරෝධයට පාත්‍ර වූයේ ය. මෙම සංවාදය වසර දොළහකට ද වැඩි කාලයක් කිසිසේ පැවැති බැවින් අවසාන වශයෙන් එය පාර්ලිමේන්තුවේ දී සම්මත වූයේ 2007 මැයි මාසයේ දී ය. මෙම නීතිය දැනට ක්‍රියාත්මකව පවතින නමුදු, නීතිය ක්‍රියාවට නැංවීමේ දී අනුගමනය කරුණු ක්‍රියා පටිපාටිය ද නීතියෙහි ඇතැම් වැදගත් ප්‍රතිපාදනයන් ද නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමට සූදානම් නැති වීම ද පිළිබඳ ප්‍රශ්න රාශියක් දැනට ද නො විසඳී පවතී.

කාර්යපටිපාටිමය ගැටලු

මෙකී නීතිය සැකසීමේදී ඇතැම් කරුණු ඇතුළත් නොවීම ද, අදහස් විමසීමකින් හා පාරදෘෂ්‍යභාවයකින් තොර වීම ද, නීතිය සකස් වීම හා ක්‍රියාවට නැංවීමත් පිළිබඳව මතු කොට පෙන්වනු ලබන එක් ගැටලුවකි. නව නීතිය සඳහා පදනම් කරගත යුතු ආදර්ශය තීරණය කිරීම සඳහා අදාළ පාර්ශ්වකරුවන්ගේ අදහස් නො විමසන ලදැයි යන මතය ආරම්භක නීති කෙටුම්පත සකස් වෙමින් පවතින අතරතුර දී දැඩි සේ මතු වීණි. අවසාන ආදර්ශය වශයෙන් නවසීලන්ත නීතිය තෝරා ගැනීම සාධාරණ වූව ද, වෙළෙඳපොළ හුරු පුරුදුව තුඩුණේ ඉංග්‍රීසි නීතියට ය යන්න පිළිබඳව ද නිසි අවධානයක් යොමු කළ යුතුව තුඩුණු බවට ද විශ්වාසයක් පැවැතිණි.

S සංවාද
ANVADA
சம்வாதம்

ප්‍රකාශනය - 05

මෙම මූලික ගැටළුව හඳුනාගනු ලැබ තුටුණේ නම් හා නිසි අදහස් විමසීමක් සිදු කරන ලද්දේ නම්, පනත කෙරෙහි එල්ල වන විරෝධතාවන් බොහොමයක් වලක්වා ගැනීම ද, එහි වැදගත් කරුණු පිළිබඳව වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීම ද කළ හැකිව තිබිණි.

පනත පිළිබඳව නැඟුණු මහජන මතයන් කෙරෙහි එලදායීව ප්‍රතිචාර දැක්වීමටත්, පනතෙහි අවශ්‍යතාව මෙන් ම ඉන් ලැබෙන ප්‍රතිලාභයන් පිළිබඳව ප්‍රමාණවත් දැනුවත් භාවයක් ඔවුන් තුළ ඇති කරවීමටත් බලධාරීන් අසමත් වීම ද මෙම පරිපාටියෙහි උපතකාවක් විය. මෙම ක්‍රියාවලියෙහි නුත්වැනි පැත්ත වන්නේ විවේචනයන් විෂයෙහි ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනයන් දැක්වූ ප්‍රතිචාරයයි. එල්ල වන දැඩි විවේචනයන් හමුවේ කෙටුම්පත සංස්කරණය වීම වලක්වා ලීමට එවකට පනත සම්මත කර ගැනීමේ වගකීම දැරූ සමාගම් නීති උපදේශක කොමිෂම පියවර ගත්තේ ය. මෙය බොහෝ කොටස් විසින් සලකනු ලැබුයේ පනත් කෙටුම්පත තව දුරටත් විවේචනයට භාජන වීම වලක්වාලීම පිණිස ගනු ලැබූ පියවරක් ලෙසට ය. තීරණාත්මක මොහොතක දී කෙටුම්පත සංසරණයෙන් ඉවත් කරගැනීම හේතු කොටගෙන පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත වීමට පෙර එහි වැදගත් ප්‍රතිපාදනයන් පූර්ණ සාකච්ඡාවකට භාජන වීම වැලකී ගියේ ය. නව අවශ්‍යතා සඳහා සකස් වීම පිණිස අවශ්‍ය යටිතලයන් සකසා ගැනීමට ප්‍රමාණවත් කාලයක් ලබා ගැනීමේ ඉඩ කඩ වෙළෙඳපොළ ද, ව්‍යාපාරිකයන් ද නියාමකයන් ද ආදී බොහෝ පාර්ශවකරුවන්ට ලබාගත නො හැකි වන සේ පනත කඩිමුඩියේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කොට සම්මත කරන ලදී.

සමාගම් පනතට ම අනුපූරක වන්නා වූ, කොළඹ කොටස් වෙළෙඳපොළෙහි ලැයිස්තුගත කිරීමේ නියමයන් ආදී වෙනත් නීති රීතීන් සමග සුසංගත වීම සඳහා ද පනත ක්‍රියාත්මක කිරීමට පෙර ප්‍රයත්නයක් දරා නැත. පනතෙහි පාර්ශවකරුවන් මෙන් ම වෙළෙඳපොළ ද දැඩි අපහසුතාවන්ට පත් කරවීමක් මෙම උපතකාවන් හේතු කොටගෙන සිදු වී ඇති අතර ඔවුහු එකී අපහසුතාවන්ට දැනට ද මුහුණ දෙමින් සිටිති.

මෙම තත්ත්වයන් යටතේ අවශ්‍යතා කීපයක් මතු වී පෙනේ. මේ ආකාරයේ නීති සකස් කිරීමේ දී එහි ස්වයන්තව පිළිබඳ හැඟීමක් ඇති කරවීම ද, පනතෙහි කරුණු පිළිබඳ මහජන අවබෝධයක් ඇති කරවීමත් හා අවශ්‍ය තොරතුරු එහි පාර්ශවකරුවන්ට දැන ගැනීමට සලස්වමින් පනත පූර්ණ සාකච්ඡාවකට භාජන කරවා ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතාවන්ට එමඟින් විසදුම් ලබා දීම ද, එවැනි නීති ක්‍රියාත්මක වීමට සැලැස්වීමට පෙර ඊට ගැලැපෙන සේ පසුතලය සකස් කරවීම ද එසේ ම, අවබෝධ ලබාගැනීම පිණිස මහජනතාව වෙත ප්‍රමාණවත් කාලයක් ලබා දීම ද, එකී අවශ්‍යතාවන් වන්නේ ය.

සුවිශේෂී කරුණු

පනත සැකෙවින් සඳහන් වන්නේ පනතෙන් ඇති කැරෙන ප්‍රධාන වෙනස්කම් ය.

- **ගිවිසුම් වශයෙන් තුඩුණු පාර්ශවකරුවන්ගේ අයිතීන් නීති බවට පත් වීම.**
පාර්ශවකරුවන්ගේ සම්බන්ධතාව ගිවිසුමක තත්ත්වයෙන් නීතියක් බවට පරිවර්තනය කිරීම තුළින් සුවිශේෂී වෙනසක් පනත විසින් ඇති කරනු ලැබ තිබේ. පෞද්ගලික අභිවෝදනයන් හා නඩුකරයන් මඟින් පනතෙහි ප්‍රතිපාදනයන් බලගැන්වීමේ අයිතිය පාර්ශවකරුවන්ට මෙන් ම අධ්‍යක්ෂවරුන්ට ද ලබා දෙන ස්වෝපකාර (self-help) ආගයක් එකතු කිරීමෙන් මෙහි ලා මූලික වෙනසක් පනත විසින් ඇති කරවනු ලබයි. නීතියෙහි ප්‍රතිපාදනයන්ට මනා අනුකූලතාවකින් යුතුව නීතියෙහි නිසි ශක්තිය බාහිර නියාමක ලෙස ක්‍රියාත්මක වන සමාගම් රෙජිස්ට්‍රාර් සතුව නොමැති බව පැහැදිලිව පෙනී යන බැවින් මෙම ප්‍රවේශය ප්‍රයෝගික ද යථාර්ථවාදී ද වන්නේ ය.

- **ශ්‍රී ලංකාවේ සමාගම් නීතියෙහි පාදක හරයේ සැකැස්ම ලෙස කලක සිට පැවැති සංකල්පයන් සහ මූලධර්මයන් බැහැර කිරීම.**

පෙර පැවැති නීතිය යටතේ තිබුණු බොහෝ සංකල්පයන් නව නීතිය විසින් බැහැර කරනු ලබයි. සමාගම් පරමාර්ථ ප්‍රකාශයක (සාංගමික සංස්ථාපනයක යනුවෙන් ද හැඳින්වේ.) අවශ්‍යතාව ද, අනුදත් ප්‍රාග්ධනය පිළිබඳ සංකල්පය ද, අරමුණු පිළිබඳ වගන්තියක අවශ්‍යතාව සහ බලාතික්‍රමණ (ultra vires) සිද්ධාන්තය භාවිතයට ගැනීමේ අවශ්‍යතාව ද, එසේ ම කොටස්වල සම අගය පිළිබඳ සංකල්පය ද, යනු එසේ බැහැර කරන ලද ඒවා ය. පෙර නීතිය යටතේ පැවැති මහජන සමාගම් පිළිබඳ සංකල්පය ද නව නීතිය යටතේ අවලංගු වන්නේ ය.

- **පෙර නීතිය යටතේ පැවැති සීමාවන් ඉවත් කරමින් සමාගම් සංස්ථාපනයෙහි හා කළමනාකරණයෙහි ලා වඩාත් නම්‍යශීලී බවක් ලබා දීම.**

සමාගම් ව්‍යුහයක් හා අදාළ මෙහෙයවුම් පිරිවැය පනත හෙළමින් එහි සරල බවක් ඇති කරවීම නව නීතියෙහි එක් ප්‍රධාන අරමුණකි. ඒ අනුව, සමාගම් පරමාර්ථ ප්‍රකාශයක අවශ්‍යතාව බැහැර කිරීම ද සරල ආදායම් පත්‍රයක් පරිගණකගතව තැබීම ද ඔස්සේ සංස්ථාපන ක්‍රියාවලිය පහසු කරවීමට නව නීතිය විසින් පියවර ගනු ලැබ තිබේ. එසේ ම තනි කොටස්කාර සමාගම් සඳහා ද, පනතෙහි විශේෂිතව දැක්වෙන යම් යම් උපවාරයන්ට අනුව සමාගමෙන් ඉවත්ව යාමේ අවසරය ලැබෙන සේ පෞද්ගලික සමාගම්වල මෙහෙයවුම් වඩාත් නම්‍යශීලී කරවීම සඳහා පමණක් නොව මෙහෙයවුම් ක්‍රියාවලිය සරල කරවන තවත් විවිධ ප්‍රතිපාදනයන් ද මෙම පනතෙහි ඇතුළත් ය.

මෙකී සරල කිරීමේ ක්‍රියාවලිය යටතේ ම පෙර නීතිය යටතේ පැවැති තවත් බොහෝ පරිපාටිමය විධිවිධාන බැහැර කැරෙයි. ප්‍රකාශිත ප්‍රාග්ධනය අඩු කිරීම සඳහා ද කොටස් ආපසු මිල දී ගැනීම සඳහා ද අධිකරණයේ අනුමැතිය තව දුරටත් අවශ්‍ය නොවීම එයට ලදාහරණයකි.

- **ප්‍රාග්ධන සහ බෙදාලීම් හා අදාළ නව සංකල්පයන් හඳුන්වා දීම.**

සමාගම්වල මෙහෙයවුම් හා සම්බන්ධ නව සංකල්පයන් ගණනාවක් නව පනත මඟින් හඳුන්වා දෙනු ලබයි. මූලික වශයෙන් මේවා අදාළ වන්නේ ප්‍රාග්ධනය සහ බෙදාලීම් විෂයෙහි ය. නිකුත් කළ ප්‍රාග්ධන සංකල්පය වෙනුවට ප්‍රකාශිත ප්‍රාග්ධන සංකල්පයත්, එසේ ම ප්‍රාග්ධන පවත්වාගෙන යාමේ මූලධර්මය වෙනුවට “බුන්වත්බව” පිරික්සුමක් ව්‍යවහාරයට පැමිණ තිබීම උදාහරණ වශයෙන් දැක්විය හැකි ය.

බෙදාහැරීම කරදර අඩු ක්‍රියාවලියක් බවට පත් කරවමින් සිය සම්පත්වල උපරිම ප්‍රයෝජන ගැනීම පිණිස නව මාවන් ගණනාවක් වෙත අවතීර්ණ වීමේ අවසරය සමාගම්වලට ලබා දෙන මූලධර්ම සමුදායක් ද මෙම පනත මඟින් හඳුන්වා දෙනු ලැබ තිබේ.

- **වැඩි පාරදෘෂ්‍යභාවයක් සහිත අධ්‍යක්ෂවරුන් ගේ කාර්ය සංග්‍රහයක් සැකසීම.**

නඩු නීතිය ඔස්සේ වර්ධනය වුණු විවිධ මූලධර්මයන් සංග්‍රහගත කිරීම මඟින් නීතිය සරල කරවීමට පනත තුළින් උත්සාහ දරා තිබේ. අධ්‍යක්ෂවරු, ඔවුන්ගේ කාර්යභාරය, ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් සහ යුතුකම් පිළිබඳව ලබා දී තිබෙන නිර්වචනයන් ඊට ඇතුළත් ය. මෙකී පුළුල් මූලධර්මයන් පිළිබඳ විග්‍රහයන්ට අමතරව අධ්‍යක්ෂවරුන් විසින් හෙළිදරව් කළ යුතු කරුණු ද පනතෙහි දැඩි ලෙස දක්වා තිබේ. සමාගම සමග කැරෙන ගනුදෙනු විෂයෙහි ද, සමාගමෙහි කොටස් විෂයෙහි ද, ඔවුන් ලබන පාරිශ්‍රමිකයන් විෂයෙහි ද ඔවුනට ඇති බැඳියාවන් මෙසේ හෙළිදරව් කළ යුතුව ඇති කරුණු අතර වේ. විශේෂයෙන් ම සමාගම මූල්‍ය අපහසුතාවන්ට පත් වූ අවස්ථාවන් හි දී අධ්‍යක්ෂවරුන් විසින් ගත යුතු පියවරයන් ඇතුළු ඔවුන් සතු ඇතැම් යුතුකම් ද පනතින් හඳුන්වා දෙනු ලැබේ. මෙකී වගකීම් ඉටු කිරීමට අසමත් වීම හේතු කොටගෙන අපරාධ සඳහා වූ දැඩි දඬුවම් විදීමට ද, නුසුදුස්සන් බවට පත් වීමට ද එසේ ම ඇතැම් සිද්ධීන් සම්බන්ධයෙන් වන්දි ගෙවීමේ බැඳීමකට යටත් වීමට ද සිදු විය හැකි ය.

- **පාර්ශවකරුවන්ගේ අයිතීන් හි ඉතා යහපත් සමබරතාවක් ඇතිකිරීම පිණිස පාර්ශවකරුවන්ගේ අයිතීන් ශක්තිමත් කරවීම සහ පාර්ශවකරුවන්ගේ අයිතීන් මෙන් ම ඒ හා අදාළ ප්‍රතිකර්ම හඳුන්වා දීම.**

විවිධ නව පාර්ශවකරුවන්ගේ ප්‍රතිකර්ම හඳුන්වා දීම නව පනතෙහි එක් සුවිශේෂත්වයකි. පනතෙහි ප්‍රතිපාදනයන් මෙන් ම සමාගමෙහි ව්‍යවස්ථාවන් ද උල්ලංඝනය කිරීමෙන් සමාගමෙහි අධ්‍යක්ෂවරුන් වලක්වා ලීම පිණිස ප්‍රතිබාධන හෙවත් වැලැක්වීමේ නියෝග ලබා ගැනීමෙහි සහ ව්‍යුත්පන්න ක්‍රියා මාර්ගයන්ට (Derivative Actions) එළඹීමෙහි පාර්ශවකරුවන්ට ලබා දී ඇති අයිතිය මෙවැනි එක් ප්‍රතිකර්මයකි.

අවකරණයක් ඔස්සේ බලගැන්විය යුතු මෙකී ප්‍රතිකර්මයන්ට අමතරව, කිසියම් විශාල ගනුදෙනුවක් සම්බන්ධයෙන් සිය එකඟතාවක් නොමැති අවස්ථාවන් හි දී තම කොටස් මිල දී ගන්නා ලෙස සමාගමෙන් ඉල්ලා සිටීමට සුළුතර කොටස් හිමියනට අවස්ථාව ලැබෙන "සුළුතර කොටස් විකිණීමේ අයිතිය" පනත මඟින් කොටස් හිමියනට ලැබෙන්නේ ය.

■ අර්බුද විසඳාලීමේ විකල්ප ක්‍රමවේදයන් ඇති කිරීම

පනතෙහි ප්‍රතිපාදනයන් බලගැන්වීමේ පියවරයන්ට එළැඹීමේ හැකියාව පාර්ශ්වකරුවන්ට අහිමි කරවන නඩු කීමේ අධික පිරිවැය පිළිබඳව ද පනතෙහි අවධානය යොමු වෙයි. ඒ අනුව එවැනි අවස්ථාවන්ට මැදිහත් වීමේ බලය සමාගම් අර්බුද මණ්ඩලයකට පනත මඟින් පැවැරෙන්නේ ය.

පොදු නිගමනයන්

2007 අංක 7 දරන සමාගම් පනත ශ්‍රී ලංකාවේ සමාගම් නීතියෙහි වැදගත් සන්ධිස්ථානයක් වෙයි. එහි බොහෝ අංගයන් වූ කලී ඉන් පෙර පැවැති නීතියෙහි ම සිදු වූණු වර්ධනයකි. විශේෂයෙන් ම ප්‍රාග්ධන පිළිවෙත අධ්‍යක්ෂවරුන් ගේ යුතුකම් සහ පාර්ශ්වකරුවන්ගේ අයිතීන් හා සම්බන්ධයෙන් හඳුන්වා දෙනු ලැබ තිබෙන විධිවිධානයන් අනුව බලන කල, මෙහි සත්‍යතාව පැහැදිලි වන්නේ ය. එසේ වුව ද, තවදුරටත් සැලකිල්ලට සහ විමර්ශනයට භාජන විය යුතු ඇතැම් අංග මෙම පනතෙහි තිබේ. පහත දැක්වෙන්නේ ඉන් සමහරකි.

ඉහත දී සමාගම් විසින් අනුගමනය කරනු ලැබූ අත්‍යවශ්‍ය පරිචයන් කීපයක් හඳුනාගැනීම වුවමනාවෙන් ම හෝ අනපසුචිතකින් හෝ මෙම පනතෙහි දී සිදු කර නැත. ප්‍රසාද කොටස් (bonus) නිකුත් කිරීම හා සම්බන්ධයෙන් දක්වා තිබෙන සැලකිල්ල මෙයට ඉතා කදිම උදාහරණයකි. ප්‍රසාද කොටස් නිකුත් කිරීමේ හැකියාව බැහැර කරලීම, පනත කෙටුම්පත් කළ අය ගේ අධ්‍යායය නොවූ බව පැහැදිලිව පෙනෙන නමුදු, ප්‍රසාද කොටස් නිකුත් කිරීමෙහි ලා සමාගම් වෙත බලය හා පසුකම් ලබා දීම පිණිස සමාගම් නීතීන් හි ඇතුළත්ව තිබෙන ප්‍රතිපාදනයක් මෙම පනතෙහි ඇතුළත් කිරීමට අනපසු වීම හේතු කොටගෙන තෙතික අවදානමකට මුහුණ පෑමකින් තොරව එවැනි නිකුත් කිරීමක් ක්‍රියාවට නැංවීමේ හැකියාව නැතිව ගොස් තිබේ.

ශ්‍රී ලංකාවෙහි ආර්ථික පරිසරය අනුව බලන කල ඉටු කිරීමෙහි ලා මහත් පරිශ්‍රමයක් අවශ්‍ය වෙනැයි පෙනෙන නොයෙකුත් වගකීම්, පනත විසින් අධ්‍යක්ෂවරුන් වෙත පවරනු ලැබ තිබේ. සමාගම් බුන්වත් භාවය පිළිබඳ ගැටළුවලට මුහුණ දෙන විට ඒවා ඇවර කිරීමට ක්‍රියා කළ යුතු ද නැද්ද යන්න පිළිබඳව අධ්‍යක්ෂවරුන් විසින් තීරණයක් ගනු ලැබිය යුතු බව පනතෙහි 219 සහ 220 වැනි වගන්තිවලින් කියැවෙයි. මනා පාලනයක් මෙන් ම පාර්ශ්වකරුවන්ට ගේ ආරක්ෂාව ද තහවුරු කරන මෙවැනි වගන්තීන් ප්‍රශංසනීය සේ පෙනුණ ද, වර්තමාන තත්ත්වයන් ගැන සලකන විට ශ්‍රී ලංකාවෙහි සමාගම් විශාල සංඛ්‍යාවක් ඇවරකරණයට භාජන කිරීමේ තීරණයන්ට එළැඹීමට ඒවායෙහි අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයන්ට සිදු විය හැකි බවට ද අදහසක් බොහෝ අංශයන් තුළ මතු වී තිබේ. කාර්යක්ෂම ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ ක්‍රියාවලීන් අප ගේ නීතිය යටතේ ඉදිරිපත් කරනු ලැබ තිබුණේ නම්, එවැනි තත්ත්වයන් අර්ථවත් ලෙස පාලනය කළ හැකිව තිබිණි. කෙසේ වුව ද එවැනි යාන්ත්‍රණයක් නොමැති වීමත්, අධ්‍යක්ෂවරුන් ගේ කාර්යභාරයන් ඉටු කිරීමෙහි ලා සුදුසුකම් ලත් පුද්ගලයන් පිරිසක ගේ හිඟයක් හේතු කොටගෙන මෙකී අවශ්‍යතාව සමාගම්වලට අනවශ්‍ය බරක් වී ඇති බව පෙනෙන්නට ඇත.

පනත ක්‍රියාවට නැංවීමේ දී මතු වන තවත් ගැටලුවක් වන්නේ, මෙම පනතෙහි මූලික ප්‍රකාශයට පත් සිංහල පිටපත හා එහි ඉංග්‍රීසි පරිවර්තනය අතර පරස්පරතා තිබීමයි. මෙය ප්‍රායෝගික ගැටළුවක් වන අතර එවැනි පරස්පරතා ගණනාවක් මේ වන විට හමු වී ඇති බව වාර්තා වෙයි. කිසියම් ගැටලුවක් පිළිබඳ අධිකරණයක් වෙතින් තීරණයන් අපේක්ෂා කිරීමේ දී මෙවැනි පරස්පරතාවන් හා සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කළයුතු ආකාරය පිළිබඳ අවිනිශ්චිතතාවන් ඇති වන බැවින් ඒවා තවත් ගැටළු මතු කරවන හේතුවක් වීමට ඉඩ කඩ තිබේ.

මෙකී ගැටලු ඇති බව පිළිගෙන යෝග්‍ය පරිදි ඒවා සම්බන්ධව පියවර ගත යුතු ය. එවැනි ඇතැම් පියවරයන් වශයෙන් පනතෙහි සංශෝධනයන් අභිවාර්යයෙන් ම ඇති කළ යුතු වෙයි. කොටස් වෙළෙඳ පොළෙහි හා මහ බැංකුවෙහි නියමයන් වැනි විවිධ නියමයන් පනතෙහි ප්‍රතිපාදනයන් සමග සුසංගත කිරීම පිණිස අවශ්‍ය නොයෙකුත් පියවර ද මෙයට අමතරව ගත යුතු වන්නේ ය. මෙකී පියවර අප්‍රමාදව ගනු නො ලැබුවහොත්, පනතෙහි සමස්ත අරමුණ යථාර්ථයක් නොවනු ඇත.

ප්‍රධාන දේශක අරිත්ත වික්‍රමනායක මහතා සභාව අමතමින්...

රැස්වීම් සභාවෙන් කොටසක්...

සංවාද මධුලය.. අරිත්ත වික්‍රමනායක මහතා අනුෂා කුමාරස්වාමි මහත්මිය මහාචාර්ය එච්.එම් සඟරාල්ලා කිත්සිරි ගුණවර්ධන මහතා

